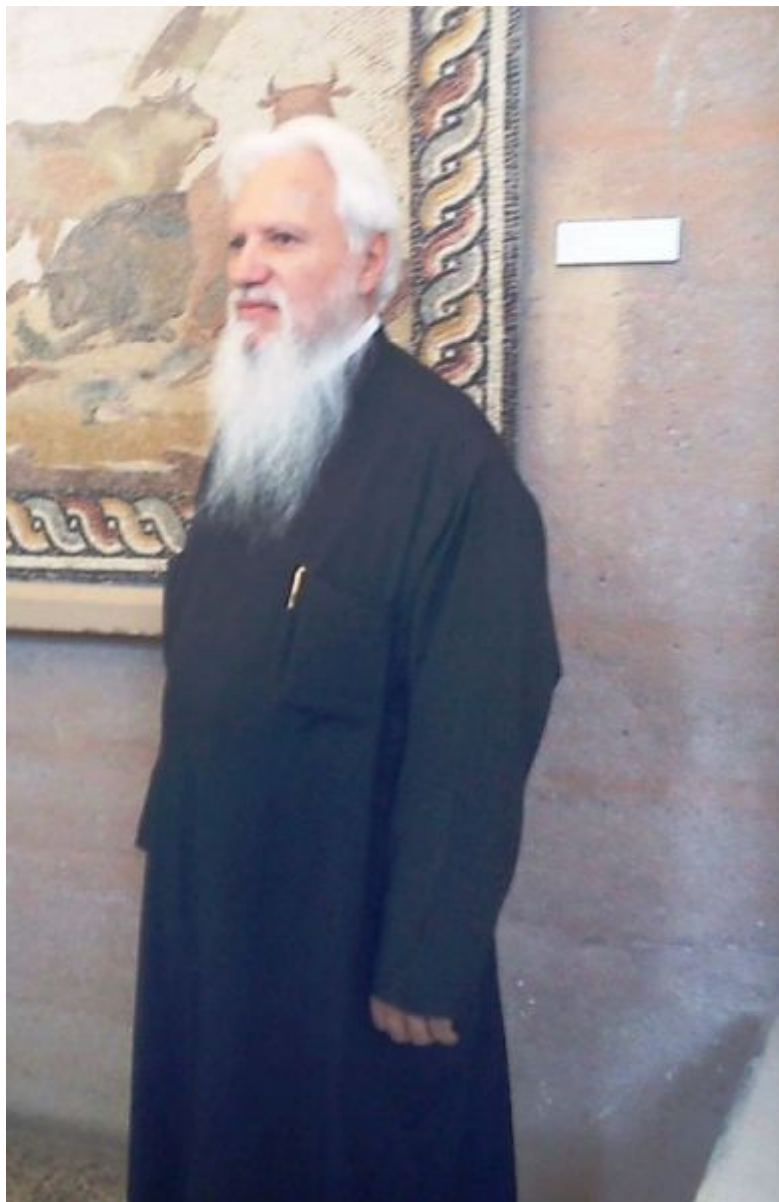

6 Αυγούστου 2018

Ο Πατρινός Ιερέας που έγινε Αρχηγός Διεύθυνσης Θρησκευτικού Γ.Ε.ΕΘ.Α.

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το όνομά του είναι Νικόλαος Γουρδούπης και είναι πολλοί αυτοί που τον θυμούνται διάκο στην Ευαγγελίστρια χειροτονημένο από τον αείμνηστο Μητροπολίτη Πατρών Νικόδημο. Άλλοι τόσοι είναι αυτοί που απόρησαν όταν πληροφορήθηκαν ότι ο νεαρός διάκος αποφάσισε να πάει στο... στρατό εναρμονίζοντας το ράσο του με τις αρβύλες και τη σκληρή στρατιωτική ζωή και μάλιστα σε μια περιοχή της παραμεθόριου γραμμής.

Εκεί, στη Λήμνο που τον βρήκε το πρώτο βράδυ σοκαρισμένο να αναλογίζεται αν το βήμα που έκανε ήταν το σωστό, ανακάλυψε τον δρόμο που θα γέμιζε πληρότητα τη ζωή του.

Ο νεαρός στρατιωτικός ιερέας, πήρε το... όπλο του -το σταυρό- και κίνησε να πολεμήσει για τις ευάλωτες ψυχές των φαντάρων σε ένα στρατόπεδο, εκεί όπου οι αγωνίες γιγαντώνονται και η αβεβαιότητα αποκτά άλλο βάρος.

Ο τότε νεαρός στρατιωτικός ιερέας από την Πάτρα, είναι ο σημερινός Αρχηγός Διεύθυνσης Θρησκευτικού Γ.Ε.ΕΘ.Α.

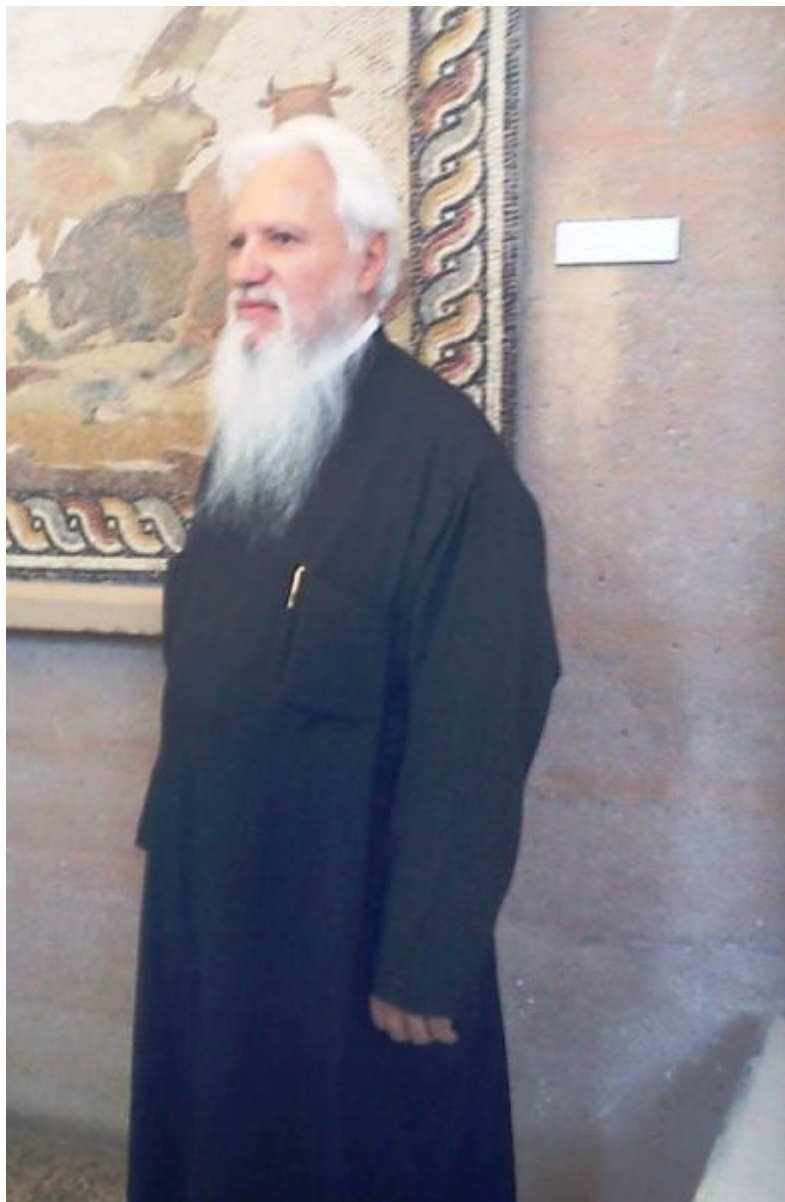
Πλέον είναι εγκατεστημένος στο Πεντάγωνο, αλλά μιλάει με την ίδια θέρμη που τον διακατείχε στην αρχή, όταν πήρε το δρόμο για τη ζωή του στρατιώτη, ταγμένος σε μια εσωτερική ανάγκη που τότε δεν είχε συνειδητοποιήσει, αλλά σήμερα την ονομάζει θέλημα θεού.

Από την Ευαγγελίστρια στη Λήμνο

Ο πατήρ Νικόλαος Γουρδούπης με καταγωγή από τη Χρυσοπηγή (Σποδιάνα) Αχαΐας, γεννήθηκε στην Πάτρα όπου είχε καταλύσει ο παππούς του, στην περιοχή Αγίου Γεωργίου Λάγγουρα. Εκεί μεγάλωσε, εκεί πήγε δημοτικό σχολείο. Το γυμνάσιο και το λύκειο, το τελείωσε στο 3ο στην πλατεία Βουδ. Ακολούθησε το Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών για ένα χρόνο και μετά από εξετάσεις η -τριετούς τότε- φοίτηση στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Αθηνών στην Κηφισιά.

Το επόμενο βήμα ήταν η Θεολογική Σχολή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το 1983 ήρθε ο γάμος και ακολούθως η χειροτόνησή του ως διακόνου.

Επί τριάντα χρόνια, έως το 1987, ο πατήρ Νικόλαος Γουρδούπης διακόνησε στον Μητροπολιτικό Ναό Πατρών.

Το 1987 έμελλε να επιχειρήσει τη μεγάλη στροφή.

Ήταν τότε που προκηρύχθηκε διαγωνισμός στο στρατό για θέσεις ιερέων.

Έκανε τα χαρτιά του κινούμενος από μια ανάγκη που δεν είχε ακόμη συνειδητοποιήσει. Είχε ήδη ένα παιδί και ένα δεύτερο θα ερχόταν στον κόσμο μετά από λίγους μήνες.

Η πρώτη του τοποθέτηση έγινε στη Λήμνο. Η άφιξη έφερε μαζί της δάκρυα. Το ίδιο και η αναχώρηση. Στο μεσοδιάστημα είχε παγιωθεί η αίσθηση ότι το βήμα που έγινε ήταν βήμα ζωής. Ότι ο σωστός δρόμος είχε ακολουθηθεί.

«Θυμάμαι τον Μάρτιο του 1987... Έφτασα βράδυ στη Λήμνο. Ήμουνα μόνος μου και έκλαιγα όλη τη νύχτα. Έλεγα “που ήρθα εδώ πέρα, άφησα τη βολή μου την άνεσή μου, την οικογένειά μου...”. Έκλαψα ξανά την τελευταία βραδιά, όταν έφυγα από το νησί. Έκλαιγα επειδή το άφηνα» λέει ο πατήρ Νικόλαος.

«Ακόμη δεν έχω ξεκαθαρίσει μέσα μου πως πήρα την απόφαση να γίνω στρατιωτικός ιερέας. Ήταν κάποια συγκυρία που θεωρώ ότι ήταν θέλημα θεού, καθώς στην πορεία μου άρεσε και εξακολουθεί να μου αρέσει πάρα πολύ.

Αισθάνομαι άλλος άνθρωπος. Ήταν ευλογία από το θεό Ήταν μια πρόκληση και μια πρόσκληση για μένα. Ιδίως η παραμεθόριος περιοχή είναι μια πολύ καλή εμπειρία για έναν νέο ιερέα. Εκεί μαθαίνεις το στρατό, είσαι κοντά με τους φαντάρους και τα στελέχη, μετέχεις σε όλες τις δραστηριότητες και στις ασκήσεις, είσαι ένα με το σώμα».

Στην 116 Πτέρυγα Μάχης του Αράξου

Στη Λήμνο ο πατήρ Νικόλαος Γουρδούπης παρέμεινε έως το 1991. Από το 1991 έως το 2005 υπηρέτησε στην 116 Πτέρυγα Μάχης του Αράξου.

«Στον Άραξο η εμπειρία ήταν εξίσου σημαντική καθώς παρά το γεγονός ότι πρόκειται για μια μονάδα που δεν είναι στην παραμεθόριο, αλλά στο εσωτερικό της χώρας, είναι ανά πάσα στιγμή σε ετοιμότητα και εγρήγορση. Αν συμβεί κάτι π.χ. στον Έβρο, φεύγουν από δω και σε δέκα λεπτά είναι στην πρώτη γραμμή. Ο ρόλος ο δικός μας και σε αυτές τις περιπτώσεις είναι να προετοιμάζουμε τους στρατιώτες για τις επιχειρήσεις. Είναι υποστηρικτικός. Πρέπει να σας πω ότι λαμβάνουμε μέρος και στις ασκήσεις, εμπυχώνοντας τους στρατιώτες».

Από το ΓΕΑ στο Πεντάγωνο

Το 2005, με μακρά εμπειρία από τη θητεία του ως στρατιωτικός ιερέας, ο πατήρ Νικόλαος ανέλαβε θέση στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας στην Αθήνα ως διευθυντής της ιερατικής υπηρεσίας της αεροπορίας, θέση την οποία υπηρέτησε έως το 2010, οπότε και ανέλαβε Γενικός Διευθυντής στη Διεύθυνση του Σώματος Στρατιωτικών Ιερέων που εδρεύει στο Πεντάγωνο, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Από εκεί συντονίζει όλο το ιερατικό έργο των στρατιωτικών ιερέων.

Από την εποχή του Καποδίστρια

Το σώμα των στρατιωτικών ιερέων υπάρχει από την εποχή του Καποδίστρια. Ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας στην πρώτη Σχολή Ευελπίδων, στο Ναύπλιο, τοποθέτησε με διάταγμα τον πρώτο στρατιωτικό ιερέα. Από τότε το σώμα υφίσταται και νομικά.

«Τα καθήκοντα ενός στρατιωτικού ιερέα είναι όπως και τα καθήκοντα ενός ιερέα που είναι σε μια ενορία» εξηγεί ο πατήρ Νικόλαος. «Κάνουμε αγιαστικές πράξεις, αγιασμούς, μυστήρια, θείες λειτουργίες, κηρύγματα, είμαστε σε άμεση επαφή με τα στρατευμένα παιδιά της πατρίδας μας αλλά και με τα στελέχη και με τους εφέδρους και με τους μονίμους. Το θρησκευτικό σώμα είναι διακλαδικό. Είναι κοινό σώμα, όπως είναι και οι στρατολόγοι και επομένως εμείς έχουμε μια οργανική θέση σε ένα μεγάλο σχηματισμό και στη ζώνη ευθύνης που αναλαμβάνουμε εξυπηρετούμε και το στρατό και την αεροπορία και το ναυτικό».

Ως μόνιμοι αξιωματικοί

Οι στρατιωτικοί ιερείς είναι χειροτονημένοι ιερείς που προσλαμβάνονται από τις Ειδικές Δυνάμεις κατόπιν διαγωνισμού ως μόνιμοι αξιωματικοί Κοινών Σωμάτων. Όσοι κατέχουν πτυχίο ΑΕΙ κατατάσσονται με το βαθμό του λοχαγού ενώ οι υπόλοιποι με το βαθμό του Υπολοχαγού. Ως μόνιμοι αξιωματικοί υπάγονται διοικητικά στο ΓΕΕΘΑ ενώ ως ιερείς, πνευματικά και Κανονικά στην Ιερά Σύνοδο.

Οι νομοθετημένες οργανικές θέσεις στρατιωτικών ιερέων στη χώρα είναι 44. Μέχρι τώρα υπηρετούσαν 30. Φέτος έγινε ξανά διαγωνισμός μετά από 12 χρόνια, με πρωτοβουλία της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας των ενόπλων δυνάμεων και του υπουργού Πάνου Καμμένου. Την Τρίτη 12 Ιουλίου έγινε η ορκωμοσία έξι νέων επιτυχόντων στρατιωτικών ιερέων στη Λέσχη Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων στη Ρηγίλλης, ενώ εκκρεμεί η διενέργεια διαγωνισμού για την πρόσληψη άλλων επτά ιερέων

«Η δική μας ορκωμοσία έχει την έννοια της διαβεβαιώσεως. Εμείς διαβεβαιώνουμε στην ιεροσύνη μας» εξηγεί ο πατήρ Νικόλαος.

«Λόγω της κρίσεως βρήκαμε μια φόρμουλα προκειμένου να έχουμε νέους στρατιωτικούς ιερείς. Με βάση το νομοθετικό διάταγμα μπορούμε να πάρουμε ιερείς από Μητροπόλεις, οι οποίοι είναι χειροτονημένοι και έχουν οργανική θέση, επομένως είναι μια μορφή μετατάξεως, καθώς λόγω του γεγονότος ότι το δημόσιο έχει επιβαρυνθεί πολύ δεν μπορούσαν να γίνουν νέες προσλήψεις».

Στρατιωτικός ιερέας υπάρχει στους μεγάλους στρατιωτικούς σχηματισμούς. Οι μικρότερες μονάδες καλύπτονται από τους ιερείς που είναι στους μεγάλους σχηματισμούς. Το τρίτο σώμα στρατού π.χ. που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, έχει μια μεγάλη ζώνη ευθύνης με πολλές μονάδες του στρατού, του ναυτικού και της αεροπορίας. Ο ιερέας τοποθετείται οργανικά και του ανατίθενται κάποιες μονάδες

της ζώνης που ανήκει στο τρίτο σώμα στρατού.

Στην πρώτη γραμμή σε περίπτωση πολέμου

Η υπηρεσία χορηγεί στους στρατιωτικούς ιερείς στρατιωτικές στολές, άρβυλα, όλο τον εξοπλισμό, εκτός από όπλο.

«Αυτά τα έχουμε για την περίπτωση που συμβεί κάποια πολεμική σύρραξη, οπότε ακολουθούμε και εμείς κανονικά το στράτευμα στην πρώτη γραμμή. Το έργο μας βεβαίως είναι πάντα αγιαστικό, να εμπυχώνουμε τον κόσμο να τελούμε αγιαστικές πράξεις, λειτουργίες, εξομολογήσεις... Δεν πιάνουμε στα χέρια μας όπλο. Όπλο για μας είναι ο σταυρός και φλάμπουρο το ράσο».

Οι στρατιωτικοί ιερείς, παραλαμβάνουν εκτός από τον εξοπλισμό όλα τα διακριτικά όπως π.χ. παράσημα, ξίφος, ως αξιωματικό και σε ένδειξη αναγνώρισης του έργου τους.

«Είναι πολύ ενδιαφέρον το έργο που επιτελούμε και είναι και μια πρόκληση στην εποχή μας γιατί τα νέα παιδιά από τα οποία άλλωστε έχω και άμεση εμπειρία καθώς έχω πέντε, έχουν μεγαλώσει με διαφορετικό τρόπο και είναι λιγότερο σκληραγωγημένα. Ιδίως οι μανάδες δείχνουν εξαιρετική ευαισθησία και ενδιαφέρον και εμείς προσπαθούμε να βοηθήσουμε σε δύο επίπεδα. Δεν εμπυχώνουμε μόνο τους στρατευμένους αλλά και τους γονείς που βρίσκονται σε μια ένταση, δεν ξέρουν το χώρο, έχουν αγωνίες... Γενικά, τα παιδιά πλησιάζουν πιο εύκολα τον ιερέα του στρατού παρά τον αξιωματικό και έτσι πέρα από το αγιαστικό έργο αναλαμβάνουμε και το έργο της ψυχολογικής τους υποστήριξης. Οι φαντάροι έχουν ιδίως στην αρχή μεγάλη πίεση και φόρτιση. Είναι συνειδητοποιημένοι αλλά έχουν ανασφάλεια, η οποία δυστυχώς εντείνεται από τους γονείς. Ο στρατός καλώς ή καλώς είναι ένα μεγάλο σχολείο και μια μεγάλη δοκιμασία. Φεύγεις από τη βολή σου, μπαίνεις σε μια διαδικασία πειθαρχίας... Βεβαίως και υπάρχουν φαινόμενα κατάθλιψης, τάσεις αυτοκτονίας ή επιθετικότητας... Επειδή ο ιερέας είναι σύμβουλος του εκάστοτε διοικητή προσπαθούμε να πλησιάσουμε τα παιδιά ιδίως στα φυλάκια που είναι μόνα τους, να τα εμπυχώσουμε και να τα παρηγορήσουμε. Αν εντοπίσουμε βεβαίως ένα πρόβλημα που εκτιμούμε ότι χρήζει ιατρικής αντιμετώπισης το αναφέρουμε αμέσως στους ειδικούς. Εμείς δεν είμαστε ούτε ψυχολόγοι με πτυχίο, ούτε ψυχίατροι».

Άλλοι δύο Πατρινοί στρατιωτικοί ιερείς

Πέραν του πατρός Νικολάου Γουρδούπη ο οποίος έφτασε στην ανώτερη θέση του σώματος των στρατιωτικών ιερέων, υπάρχουν άλλοι δύο Πατρινοί στρατιωτικοί ιερείς. Ο ένας είναι ο πατήρ Ιωάννης Καραγιάννης ο οποίος υπηρετεί στην Τρίπολη και ο άλλος ο πατήρ Γεώργιος Μάντζιος καθηγητής και λυκειάρχης του σχολείου «Ελληνική Αναγέννηση» ο οποίος εντάχθηκε στο σώμα με τις τελευταίες προσλήψεις.

«Η σχέση μας είναι άριστη και με την πολιτική και με την στρατιωτική ηγεσία. Έχουμε αγαστή συνεργασία και με την Ιεραρχία της εκκλησίας της Ελλάδος καθώς και μεν διοικητικά υπαγόμεθα στον στρατό, αλλά εκκλησιαστικά υπαγόμεθα στην Εκκλησία της Ελλάδος.

Έχουμε επί της ουσίας να αντιμετωπίσουμε όλους τους Μητροπολίτες της εκκλησίας της Ελλάδος, τους οποίους και τους σεβόμαστε και τους τιμούμε και προσπαθούμε να έχουμε μαζί τους μια πολύ καλή συνεργασία».

Η ζωή του πατρός Νικολάου Γουρδούπη κινείται μεταξύ Αθήνας και Πάτρας. Από Δευτέρα έως Παρασκευή βρίσκεται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και συντονίζει το έργο των στρατιωτικών ιερέων. Τα Σαββατοκύριακα ταξιδεύει στην Πάτρα όπου βρίσκεται η οικογένειά του.

Αυτές τις ημέρες μάλιστα ετοιμάζει τις βαλίτσες του για την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, την μακρινή Αστόρια όπου θα παραμείνει για δύο μήνες και θα ιερουργήσει στη Ιερά Μονή Οσίας Ειρήνης του Χρυσοβαλάντου.

Αν είναι να τον χαρακτηρίσουμε με δυο λέξεις, θα λέγαμε ότι είναι ένας «ανοικτόμυαλος παπάς». Ακριβώς ό,τι έχει ανάγκη η εκκλησία σήμερα δηλαδή.

Γιώτα Κοντογεωργοπούλου

πηγη: dete.gr

Πηγή: